

igjennem alle Forhandlingerne her, hvad Enhver vil kunne se, naar han vil læse Forhandlingerne igjennem, og hvad der ogsaa fremgik af Afstemninger — er, at Kvinder skulde have Undervisning paa Akademiet. Men at vi skulde have forlangt, at de skulde sidde i de samme Værelser, i de samme Lokaler som Mændene og være sammen med Mænd i alle Sag, er paa ingen Maade Tilfældet. Det er ikke blot en fuldstændig Misforstaaelse, men det Modsatte fremgaar endog ganske klart af, hvad Kultusminister Fischer udtalte, den Gang Loven var for til endelig Vedtagelse. Hr. Fischer sagde da til Slutning, at Spørgsmaalet om en Kvindestole kunde man nu foreløbig lade staa hen. Han sagde: „Seg tror imidlertid, at man kan lade dette Spørgsmaal hvile indtil videre. Dersom man vil efterse den Tegning af Udstillingsbygningen, som er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, vil man jo deri finde visse Lokaler, der ere beregnede paa at skulle være Lokaler for Kvindestolen; men man vil ogsaa se, at disse Lokaler staa i en saadan Forbindelse med de øvrige, at de meget let, naar de ikke anvendes til Kvindestole, kunne benyttes paa anden Maade. De, der altsaa vilde have en Kvindestole, kunne, forekommer det mig, berolige sig med, at der er beregnet Lokaler dertil, og de, der ikke vilde have nogen Kvindestole, kunne ogsaa berolige sig, thi den vil ikke kunne træde i Virksomhed, førend der bliver voteret Midler dertil af Rigsdagen. Inden Kvindestolen ved Kunstakademiet træder i Virksomhed, vil Sagen altsaa paany blive bragt under Overveielse af Rigsdagen“. Altsaa det er saa klart og tydeligt som vel muligt udtalt ved Lovens Behandling og endelige Vedtagelse af Ministeren, at dersom der skulde være Udgang for Kvinder til Akademiet, skulde det være i særlige Lokaler og i en særlig Skole, som vilde kræve særlig Bevilling. Altsaa, dette har altid været Forudsætningen her i Folkethinget, og — det tillader jeg mig at gøre opmærksom paa — det er det, som er udtalt i Betænkningen, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds læste op, og som Ministeren gik med til. Folkethinget sagde: Lad os lade Spørgsmaalet ligge for Tiden, der er jo kommet en privat Skole, og lad os da se, hvad den kan gjøre. Det var i god Konsekvens med sine Meninger, at Folkethinget den Gang gav sig nogen Tid, ligesom ogsaa de vedkommende Kvinder have givet sig Tid for at se, hvad den private Skole kunde udrette. Nu ere imidlertid Mærkene gaaede, og det har viist sig, at Skolen ikke uden et langt betydeligere Statstilskud end det, den har, kan give en saa billig Undervisning som Kunstakademiet; og den har selv-

følgelig heller ikke alle de Kræfter til Raadighed, som Staten kan sætte paa sin Anstalt. Folkethingets Stilling over for Malerinderne har derfor været konsekvent. Naar de da nu komme og sige: „Hvor god den private Skole end er, har den dog ikke de pekuniære Forudsætninger ved den Smule Understøttelse, den modtager fra Statens Side, at den kan give os den videre Uddannelse, vi trænge til, indfri derfor nu det Løfte, som er givet os tidligere, lad os faae det opfyldt, som man har vaakt vore Forhaabninger om, nemlig Tilveiebringelsen af en virkelig Udgang til Akademiet!“ — da forekommer det mig, at det vilde være inhumant og ikke stemmende med Folkethingets tidligere Princip at sige Nei. Hvorfor skulde det ogsaa det? Skulde det være af Hensyn til den private Skole? Det kan det ikke være, thi saa maatte man give den private Skole et betydelig større Tilskud, og det forekommer mig at være en Afvei at komme ind paa at oprette en privat Skole i Stedet for Statskolen, naar det ikke behøves. Det forlanges heller ikke af den private Skole, som kun er en Forberedelsesskole i Rigthed med det tekniske Institut, i Tegning og særlig i Kunstindustri. Jeg tror ikke, at det vilde være ønskeligt, at man gik til at bevilge et betydelig større Tilskud til den private Skole, for at den saa skulde overtage en videre Undervisning, men det vilde være nødvendigt, hvis man vilde skaffe Kvinderne Udgang til en lige saa god og billig høiere kunstnerisk Undervisning, som Mændene have. Naar der reises Indvendinger fra det andet Synspunkt, fra dem altsaa, som ikke vilde give Kvinder særlige Lokaler og særlig Undervisning, men vilde have dem sammen med Mænd, da siger jeg, at de huse feil. Det har ikke være forlangt af Folkethinget, at Kvinder skulle male efter samme Model og i de samme Klasser som Mænd, tværtimod, efter Minister Fischers Udtalelser var det Forudsætningen, at der skulde være særlige Klasser og særlig Undervisning; det blev endog udtrykkelig sagt fra Ministerens Side, at Skolen ikke kunde træde i Kraft, uden at der blev givet en særlig Bevilling til den. Saa derom erindre de Herrer, som have talt ud fra det Synspunkt, at det skulde være Folkethingets Mening, at Kvinder skulde arbejde i de samme Lokaler som Mændene, aldeles ikke rigtig. Til det ærede Medlem, der maa betragtes som Ordfører for dem, der ere imod Bevillingen, skal jeg bemærke, at naar han søger at fremhæve den finantsielle Side af Sagen, synes jeg ikke, at det er ganske berettiget af det ærede Medlem pludselig at blive saa sparsommelig paa Finantsloven. Han har jo været saa rundhaandet, at han har været